

Váraljai Szabó László

Hajnal

*„A hajnali csillag ragyog,
Én még a korcsmában vagyok.
Jaj, Istenem de szégyellem,
Hogy reggel kell haza mennem.”*

(Kalotaszegi magyar népdal)

Hajnali csillag fölöttem ragyog,
köröttem hullámozó tenger az éj.
Világ pulzusa – fordul a lány is -
dobok ütemére lüktet a vér.

Vijjog a vonó, viszket a talp is,
dobban a padló, porzik az élet.
Ifjak karéja tűz-ívbe hajlik,
lobban, örvénylik, fölszáll az ének.

Hegedű cicáz, bong a cimbalom,
ős-erőt mozdít, ujjong, bizserget.
Forgósél hátán érnek arcomhoz
mámoros, forró veríték-cseppek.

Lassan fölszikkad körben a tánc is,
csillagfény bomlik ezüstös hajjal -
szakadt húrok néma fém-gerincén
tétován egyensúlyoz a hajnal